

โคลงนิราศนรินทร์

นายนรินทร์ธีเบศร์ (อิน) หุ้มแพรมหาดเล็ก แต่ง

แจกในการกฐินพระราชทาน
มหาเสวกตรี พระยาอาทรธรรษศิลป์
เจ้ากรมศิลป์ากร
ณวัดเทวราชกุญชร
พระพุทธศักราช ๒๔๖๗

13/07/2566

โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร

คำอธิบาย

โคลงนิราศเรื่องทัพพมพู่ในสมุทเล่มนั้น นายนิรันทร
ธิเบศร์ ทั้หมแพรมหาดเล็กฝ่ายพระราชวังบวร ชื่อตัว
ชื่ออิน แต่งเมื่อไปตามเสด็จสมเด็จพระบรมราชเจ้า
มหาเสนาณรงค์ เสด็จยกกองทัพหลวงไปปราบพม่า
ข้าศึกซึ่งยกมาตีเมืองถลางแลเมืองชุมพร เมื่อต้น
รัชกาลที่ ๒ ในขณะเสด็จ พ.ศ. ๒๓๕๒ จึงเรียกนามตาม
ชื่อผู้แต่งว่า นิราศนิรันทรอิน

ทำนองความที่นิรันทรอินแต่งนิราศเรื่องนี้ เขาแยก
อย่างมาแต่โคลงนิราศกำสรวนของศรีปราชญ์ ซึ่ง
แต่งในครั้งกรุงศรีอยุธยา แต่แต่งดียิ่งกว่าเรื่อง
กำสรวนของศรีปราชญ์ นี้ดีอกันในหมู่กวีว่าเป็น
โคลงแต่งคืออย่างเอกเรื่อง ๑ พระยาศรีสุนทรโวหาร
(น้อย อาจารย์ยางกูร) เคยกล่าวว่ได้ลองพิจารณา
หาที่ที่โคลงนิราศนิรันทรอินนี้แล้ว ไม่พบแห่งใดที่จะ
แก้ไขให้ดียิ่งขึ้นไปได้ ในบรรดาผู้ที่ชอบอ่านโคลงฉันท

จะเป็นกวีก็ตาม หรือเป็นแต่นักเรียนก็ตาม ที่จะไม่
เคยอ่านแลไม่เคยชอบหนังสือโคลงนิราศนรินทร์จน
ถึงจำไว้ได้ มากบ้าง น้อยบ้าง เห็นจะไม่มี

แต่ปลาตอยอยู่อย่างหนึ่ง ที่หนังสือกลอนซึ่งปรากฏว่า
นรินทร์อินได้แต่งไว้ มีน้อย นอกจากโคลงนิราศเรื่อง
หนังสือซึ่งนรินทร์อินแต่งว่ากันว่า มีโคลงยอพระเกียรติ
ในท้ายหนังสือปฐมมาลาเรื่องหนึ่ง แต่ก็ไม่ก้โคลง
แล้วยังมีกลอนเพลงยาวบางบทอีกบ้าง จะเอาเป็นยุติ
ยังไม่ได้ แต่จำนวนที่แต่งก็สู้ โคลงนิราศไม่ได้ จะ
เป็นด้วยเหตุใด นรินทร์อินจึงไม่แต่งหนังสือไว้ให้มาก
เรื่องกว่านั้น ทราบไม่ได้.

๑๕.

โคลงนิราศนรินทร์

๑ รัย คิวลีทวิพิศาลภพ
จรรโลงโลกกว้างกว้าง
คีรอยชโยนทรแย้มฟ้า
เพียงรพิพรรณผ่องคำ
สระทุกขราษฎร์รอนเลียน
ราญรายหน้าภวรินทร์
คอบค้อมหววไหวลลาว
ชอออกอ้อมมาอ่อน
ขยายแผ่นฟ้าให้แผ้ว
พระยศไทเทิดฟ้า

เลอหล้าลบล่มสวรรค์
แผนแผ่นดินพ่างเมืองเมรุ
แจกแสงจ้าเจอกจันทร์
ขนหาญห้าวแหนยาท
ล้ำเค็กเหลียนล่งหล้า
เซ็ญข้าวยีนยอบตัว
ทกไทน้าวมาลน้อม
ผอนแผ่นดินให้ผาย
เคียงทแกลวให้กล้า
เพองฟงทศธรรม์ ท่านแฮ ฯ

โคลง

๑ อยธยายศลุ่มแล้ว
สิงหาสน์ปรางค์รัตนบรร
ขญพรองพระหากสวรรค์
บงอบายเบิกฟ้า

ลอบสวรรค์ ลงญา
เจ็ดหล้า
ล้ำสนรง เรืองแฮ
ผกพนใจเมือง ฯ

13/07/2566

๒	เรื่องเรื่องไทรรัตนพัน	พันแสง
	วินรสพระธรรมแด่คง	คำเข้า
	เจดีย์ระกระแชรวง	เสียดยอก
	ยลยั้งแสงแก้วแก้ว	แก่นหล้าหลาดากสวรรค์ ๗
๓	โบสถ์ระเบียงมรรูปพัน	ไพหาร
	ธรรมาสน์ศาลาลาน	พระแผ้ว
	หอไตรระฆังฆาน	ภายคำ
	ไชยประทีปโคมแก้ว	กำฟ้าเพื่อนจันทร์ ๗
๔	เสวีสารพระยศช้อง	สรวเสวีญ
	ไปแจ่มใจจำเวิญ	รำอ้าง
	ทราตรอมตระโหมคเห็น	หวนสวาท
	อกวะหวิหวันร้าง	วิบริอนการณรงค์ ๗
๕	แถลงปางขำราคห้อง	โหยครวญ
	เสนาสเสนท์กำครวญ	สั่งแก้ว
	โอบองค์มโอบอนวน	ออกโษษฐ์ อรเอย
	ยามหนึ่งฤาแคล้วแคล้ว	คลาดคคล้ายขวยขี้ ๗

๖ รอยบุญเรา่วมพ้อง	พยกัน
ยาปแบ่งสองทำทัน	เท่าสร้าง
เพลงพราภัสศัควำฉัน	พลัดคู่ เขาฤา
บุญร่วมยาปจำร้าง	นุสร้างเรียมไกล ฯ
๗ จำใจจากแม่เปลือง	ปลิดอก อรเชย
เขี้ยวว่าแต่เคี้ยวขก	แยกไต้
สองซึกแล่งทรวงตก	แตกภาค ออกแม่
ภาคไปหนึ่งไว้	แนยเนอนวลถนอม ฯ
๘ ไศศรีเสาวลักษณล้ำ	แลโลม โลกเฮย
แม้ว่ามีกิ่งโพยม	ยื่นหล้า
แขวนขวัญนชชูโฉม	แมกเมฆ ไว้แม่
กดย่มกิ่งฟ้า	ฝากน้องนางเคี้ยว ฯ
๙ โคมควรจักฝากฟ้า	ฤาทิน ตีฤา
เกรงเทพไทธรณินทร์	ลอบกล้ำ
ฝากลมเลื่อนโคมขึ้น	บนเล่า
ลมจะชายซึกซ้า	ชอกเนอเรียมสงวน ฯ

๑๐	ฝากอุมาสมรแม่แล	ลักษณะ เล่านา
	ทราบสยมภูจกักริ	เกลือกไกล
	เวียมคิถบจนตรี	โลกลวง แล้วแม่
	โหมฝากใจแม่ไค	ยิ่งด้วยใครครอง ฯ
๑๑	บรรจสุรณหมอนม่านมุ้ง	เตียงสมร
	เตียงช่วยเตือนนุชนอน	แท่นน้อง
	ผูกโหมแม่จกักร	จากม่าน มาแฮ
	ม่านอย่าเบิกขังห้อง	หีบให้ค้อยหน ฯ
๑๒	สงสารเป็นห่วงให้	แหนขวัญ แม่ฮา
	ขวัญแม่สมบูรณจันทร์	แจ่มหน้า
	เกศีลินพร	โณภาส
	งามเงอนหางยงฟ้า	ฝากเจ้าจงดี้ ฯ
๑๓	เวียมจากจักเนนน้อง	จงเนา ฅแม่
	ศรีสวัสดิทิเทญเยาว์	อย่าอัน
	อำนาจสัตย์สองเรา	คินร่วม
	การณรงคราชการรอน	เร่งแล้วเวียมลา ฯ

๑๕	ลงเรือเรือเกลอนกว้าง	ขวัญลิว แดแม่
	ทรทนั้งถอนใจปลิว	อกว่า
	เหลียวหลังพิทวาทหิว	ใจวาก
	แลสั่งสขหน้าหน้า	แม่หน้าเ็นตุ ฯ
๑๕	ออกจากคลองชกข้าม	ครรวไล
	เรือวังอกหว่าใจ	หวาคขัว
	เค็ดเคตังเค็ดโย	ขิวแบ่ง มาแม่
	จากแต่อกใจปล้า	เปลียนไไว้ในาง ฯ
๑๖	ขรรลุอาวาสแจ้ง	เจ็บบาม
	แจ้งจากจงอาราม	พระรู
	เวรานเวรตาม	ตัสสวาท แดฤา
	วานวัคแจ้งใจชู	จากข้าสงวนโฉม ฯ
๑๗	มาคลองบางกอกกลุ้ม	กลางใจ
	ญ่ากอกหนองใน	อกข้า
	แสนโรคเท่าไรไร	กอกรั้ว ราแม่
	เจ็บริกแรมรสกล่า	กอกรั้อยฤาคลาย ฯ

๑๘ ๐ ชาวแพแม่แก้งคำ

แพรพิศตราคาตทอง

รฎกสี่ไชกรอง

ชรัยสี่คสองสี่หอม

๑๙ ๐ วัดหงสเหมราชร้าง

เรียนนิราเรือนสาย

หงสทรงสี่พักตร์ผาย

จะสังสารนชคาลัย

๒๐ ๐ สิงขรายพิจากเจ้า

สังข์พระสี่กรทรง

สวมทิพยสุธาสรง

สังข์สระสมรจงแก้ว

๒๑ ๐ จากมามาแล้วดำ

บางยเรือราพลา

เรือแฉงช่วยพานาง

บางยรัชคำกลอง

ชายของ

เทศย์อ้อม

เครือมาศ แม่เฮย

ห่อหุ้มขั้วขิง ฯ

วังถวาย นามแฮ

สวาทสร้อย

พรหมโลก แลฤา

คลาศท้าวไต้ทัน ฯ

จอมอนงค์

จักรแก้ว

สายสวาท พิไชย

ผ่องธำเรียนมถิง ฯ

ลำบาย

พิพรอง

เมียร่ม่าน มานา

คว่ำว่น้ำตาคลธิ ฯ

๒๒ มาค่านค่านบ่ร้อง
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑

๒๓ นางนองชลน่านได้
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑

๒๔ ขางชนเทียบถิ่นย่าน
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑

๒๕ ปานนี้มาโนชน้อย
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑

เรียกพัก พลเลย
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑

ลยบาง
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑

นามมี
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑

นางพาล พี่เอย
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑
 ๑๑ ๑๑ ๑๑^๑

๒๖ ๐ คีตกไปใจวันขี้ม

ใจหนึ่งเกรงราชชน

ใจหนึ่งช่วยปานขัน

ใจเจ็บฝันใจห้าม

๒๗ ๐ มิตรใจเรียมจอกเจ้า

จากแม่เจ็บเสมอจิตต์

ฤาถึมมลายปลิด

จำพิไทยให้ช่าง

๒๘ ๐ ไปคักสุคุมงม้วย

สูญชีพไหนนชเห็น

อรเอยล็บหลังเข็น

ไอโอะไกลกนก

๒๙ ๐ เรือมามาแก่ลไกล

ถนัดหนึ่งขอนเลี่ยคซอน

จากมาพิคายสมร

แรมรสกามาใหม่

จักคน

ข่มคร้าม

ขักปวก ทรวงนา

ห่อนเจ้าเห็นใจ ๗

จักคิด ถึงฤา

พิข้าง

แปลนสวาท

คำเข้าช่างาย ๗

หมายเป่น ตายเลย

หากล

คนัก ฅแม่

เมื่อไซ้จักสม ๗

บางขอน

ชานไต้

เสมอชีพ เรียมเอย

ต่างต้องทรวงคาย ๗

- ๓๐ ขางกกกลกถ่อมแก้ว กีบแค
 กรตระกองนุชแปร ปรยเณอ
 ลาญโลมวิไลยแดง ชร่มุ่น อกเลย
 จำนิวารสเกอ รกแก้วกับทรวง ฯ
- ๓๑ หัวกขอกบิลราชรัว รณรงค์ แลฤ
 คตักขาลกขอกง เต็ดหวิน
 สืบเคียรทพรพิคง คำเล่า แลแม่
 เสมอพเค็ดสมรทิน ซากด้วยคมเวร ฯ
- ๓๒ โคกขามคอนโคกคล้าย สันฐาน
 ขามร่นริมธารสนาน สุนกน
 พลเพียงโคกฟ้าลาน แลโลก ลิวแม่
 ถนคหนึ่งโคกขามชี ซ่องให้เรียมเห็น ฯ
- ๓๓ มาคลองโคกเต่าตั้ง ไฉนงาย
 คิวเต่าฤามีหมาย โคกอ้าง
 เจ็บอกพ้อวนอาย ออกปาก ใต้อา
 คินคิคโคกขวัญร้าง อยู่เร็นแรมเกษม ฯ

๓๔ มหาไชยไชยฤกษ์น้อง

รับร่วมพทมนต์สงฆ์

เสียดเคี้ยวแม่ทักษ์มง

ไซเยศชุมญาทิห้อม

๓๕ ทำจันจันจอกถ้ำ

จันช่วยจำใจความ

เยียวมิ่งแม่มาตาม

จงนชวิธเรียบซ้อน

๓๖ บ้านย่อน้ำขกแห้ง

บ่อเนตรคงขังเป็น

อ้าโคมแม่แขยเข็ญ

มาชวิธสุชลให้

๓๗ นาขวางใครแขวะรุ่ง

ปองบ่อไ้ปองนาง

นามขวางไซว์หนามขวาง

ใครบ่งฤาเขาไ้

นาฏลง โรงฤา

เยกซ้อน

คลคู่ เรียมเฮย

มอขให้สองสม ฯ

คอยถาม ไคฤา

ข่าวร้อน

เคือนเร่ง ราแม่

เคว่าถ้ำจันคอย ฯ

ไ้เห็น

เลิกไ้ได้

จระลักษณ เรียมเฮย

พีแล้วจักดา ฯ

เปนทาง

บ้วยไซว์

ในอก อึกแม่

เท่านั้นองนางถอน ฯ

๓๗ สามีสืบสองคอกคั้ง

คิดว่าคนหลังหลง

บังเนนย่นไฉนของ

แฉดระลงลมเคี้ยว

๓๘ มาคลองย่านซอซ้า

ซอชอลอย่านเคี้ยวตรง

ใจคึกคักคลองคง

ไปตลอดเลยพลัว

๔๐ เห็นจากจากแจกก้าน

ถนักระกำกรวมจำ

บายไตโทโททำ

จากแต่คายหน้า

๔๑ เรียมจากฎาจับเข้า

รินซังชลงานจำ

หทัยกัษกระยากำ

๔๒ เห็นนฤหายหอยแหนน

เวียนวง

ทุกเลยว

พักตร์แม่ เห็นเลย

ขบค้ำงคำสลา ฯ

พิศวง

รวกริว

รักแม่ ฌแม่

พลัน้องมาไกล ฯ

แกมรกำ

จากซ้า

แทนเท่า ราแม่

พนองคงถนอม ฯ

เต็มคำ หนงเลย

เนองแค้น

คิดแม่ คอยแม่

ชกค้ำงคายนคน ฯ

๔๒
๐ ปรารถนชอ่ยเหยา
เียนแม่เยยมจักเห็น

ควรวญหาพิ์ใครเปน
สไยพิ์เปลี่ยนจักช้อง

๔๓
๐ แลไถงลงจาเงยว
สอกซังคาเวียมแสง
จวบจันทร์แจ่มโลกแปลง
หวนว่ามุขแม่พัน

๔๔
๐ ชมแซคิกไซ่หน้า
เคอนค่านิงกลาง
พิมพ์พิศตร์แม่เพ็ญปราง
ข้ากว่าแซไซ่แย้ม

๔๕
๐ วิเวกคเหว้าก้อง
กระสร่าวเล็ยงนกก
พลิกปลอยเปล้าใจทัก
ปลุกพิ์ฤาเวียมรชง

เยียบเย็น
แต่ห้อง

สองปลอย แม่เลย
บักหน้านางไทย ๆ

ล้วยแสง
ท้วพัน
มาเปลี่ยน
เยยมพาทาเวียม ๆ

นวลนาง
ค้ายแต่้ม
จักเป็รียบ ไคเลย
ยังยมอัยสร ๆ

คตคก แล้วยแซ
นุชพร้อง
ถามแม่ ไทนมแม่
เรียกเจ้าไปชาน ๆ

๔๖ โอคังวคาเรศค้อย

คัยตั้งทวงอจกลัย

ชวาลาจะลาลัย

หลขัตตนตรอมลห้อย

๔๗ เรอมารุงบุรี

ทวคินตาใจฝน

แปคยามข่าแคขรร

นอนนึ่งลกขนยาย

๔๘ แม่กลองกลองบ่ไค

รวแต่กรประนัง

ทรวงพแผ่เพียงหนิง

กลองขซอนเรียมซอน

๔๙ ออกจากปากน่านาน

อรรณพพิศาลสาย

จากนางยังตนตาย

เทียรจักทอคตัวขวาง

เกือนคัย

ภูพร้อย

นชพิ แผ่งเฮย

อัยห้องหนหลัง ๗

คินวน

คลัยคล้าย

แทนท่ม โมงแม่

ยงรอนเรียมวิ ๗

ยินคิง

หนงคอิน

ขงขอบ กลองเฮย

อกแค้นคิง โลม ๗

นองพราย

ควังคว้าง

ทหนิง ฅแม่

ชีฟไว้กลางวล ๗

๕๐	สวนเสียงพระสมุทรครัน	ควรวณคนอง
	คณิกคณคณาพอง	เพลงพน
	กาลทรวงขวนกามกอง	กลอยสมุทร แม่ชา
	ออกโอรสู่ออกโอบสอิน	ข้าอออดเวง ฯ
๕๑	เรียมวอนเทวมแม่แม่ัน	เมขลา
	แมวีเชียรเชิญรา	เว้งเจ้า
	นางสมุทรเรียกมามา	เทอญแม่ มาแม่
	ทันทเรือเรียมเต้า	คณเต้นตากทรวง ฯ
๕๒	บ้านแหลมเรือพิไลยว	คลองจร
	ระภาคมแหลมศร	เนตรน้อง
	เสียวทรวงพิโอบอร	อกแตก คายแม่
	สกลสอกสายเนตรคอง	แม่ตั้งตากคอบ ฯ
๕๓	เห็นคณนรอยขันคัน	คักรอน
	ยังแต่คอคคณทอน	กึ่งกลิ้ง
	เจียรใจพิชากร	จากสวาท มาแม่
	ทอนทอนไมครีทัง	ทอดไว้วังเวง ฯ

๕๔ ๐ ทุไต่ไต่เท้าด้วย
 โคมแม่ขันใจจัก
 มาเคี้ยวพटकตก
 เรอแล่นผายผันกัม
 ๕๕ ๐ ถยถยคังคคถย
 ถยแม่เจียนผจงงาน
 ของเคียงซ่มสอศพาน
 รสขิงอมฤตแล้ว
 ๕๖ ๐ พิศพานงานแจ่มเจ้า
 ไทยย่อเห็นอนงค์
 นพนิตเน่งนางผจง
 จากรักจางรสพร้อม
 ๕๗ ๐ อยู่เรือนรักเพื่อนพร้อม
 รสรักแรมกระโท
 เรียมหมองแม่พาใจ
 หมองสมรุษเรียมกลัว

ดวงพิศตร์ แม่เลย
 หล่อหล่อม
 ใจจอก แม่แม่
 พิศตร์ให้หาคีรี ฯ
 โอษฐ์หวาน วายแม่
 จอกแก้ว
 รongร่วม เจ้าฤา
 รุกกลืนหวานเอง ฯ
 เบญจรงค์ รัตนเอษ
 นังนอม
 จัทมอย มาฤา
 ไพโรชช่ายเคียง ฯ
 ความใคร
 คอกท้ว
 คลายทเวษ
 กล่อมเจ้าเอาใจ ฯ

๕๘ บำราครศรหันห่า	แห่หยา
โทยครهنรณกาย	กำใหม่
วิวิธวาทรวาย	เรือเร่ง แรงแม่
ทันถึกกลมไหล่	หล่อเต็นตามเหยยอ ฯ
๕๘ ฉิ่งฟ้าชรบเรศเข้า	ชุนพล
กรที่พยกโดยสลล	มารคแต่้า
องทองทกดมขน	โบกเรียก พลแม่
เรียมเรียกกรสรักเรา	เร่งน้องในทรวง ฯ
๖๐ ออกทัพเอาฤกษ์เรา	ขุ่นไฟ
๕ ขนประกายกมไถ	จิ้ม
เพลิงวาคปลั่งกลางใจ	เดี้ยวจับ ออกเฮย
ทรวงพยรรทุกขม	๕ ขาวควยขนกาม ฯ
๖๑ ๑ ทุกครอกเรียมตรวงหน้า	ขาคนาง เดี้ยวแม่
จขจรหลากหลาย	ทั่วทั่ว
จวดยหญิงจ่ายของกลาง	๕ ถนนเกลฉอน
๕ เข็มธธทาสทาว	๕ ๕ ๕ ครข้างเดี้ยวเคียว ฯ

13/07/2566

๒๒ ๑ ถึงอำสรุ่มห้อง

คิครอแมกเมษมา

ญาเขาช้ออา

เปนนชรุ่มฟ้าไซ

๒๓ ๑ สรียาพิโยคฟ้า

ขบผชาติรำเพยเผย

เผยอหอมเลือนรเหย

ถามพฤกษ์พรางเพราะไม

๒๔ ๑ ทพิไคทพิตงบา

จากนุชมานอนเกอน

ตรอมคายแต่จักเยอน

เมืองฤเห็นเห็นไม

๒๕ ๑ ภาครีตรวงค้ำขม้อง

เกราะกระพ้อเพลิงยาม

กระเวนกระวนกาม

วันรทมแคเข้า

เวหา หนอย

กลัดไว

ครทเวษ

ข่าน้องนางตรอม ๗

ฝนเซย

กลันไกล

หาพิ ญาแม่

ปากลิ้นไขมี ๗

เป็นเรอน

ต่างไค

กันยาก แลแม่

ข่าไมเป็นเมือง ๗

ขานขาม ใจเฮย

รุ่งเร้า

กวนอก ฟินา

คู้ม้องกแต่คี่ ๗

๒๖	๐	เคยนิทรอรุ่มเนือ	แนบเรียม
		เกาะกระไคไคเลียม	ลอกเคล้น
		นาสาสุบรรสเทียม	ปรางมาศ
		สองสนุกนิลวันเหล้น	เล่ห์นัฎาติม ๗
๒๗	๐	เคยโอยจุ้แอบโอยจุ้อัน	เอาใจ
		คำอ่อนวอนอาไลอย	ล่อเล้า
		นัยเคือนเลือนนัยไป	ไกลมิ่ง ฅแม่
		เยียวอยู่หนหลังเค้รำ	สวาทแล้วใครโลม ๗
๒๘	๐	ออกที่พลถันเข้า	ไพร่เขี้ยว
		ละแม่เคี้ยวมาเคี้ยว	ท้วนร้าง
		สายตาค่อเค็มเกลียว	มากล่อม ไกลแม่
		เวรไคมาสร้าง	ซัดให้ทันเห็น ๗
๒๙	๐	ห้วยคมันคิคคมันเจ้า	เคยผจง
		กวดสกนฉคีสรอง	โสรงน้อง
		เรียมจากจักโคกทรง	เสาวภาคย์ เผือกฤา
		คมันจะวาววันต้อง	แต่งเนอนางสमान ๗

๗๐ ข้าวิการเกกเกลียง
 เวียมกระโตเซยชวน
 ข้าอรกลันเกศหวน
 คิคกริมย์รสเกล้า

๗๑ ยกมามาทำข้าม
 ปรานประหลาดกลมผาน
 แลว่านชทมาน
 ทุกข์โรคฤจกร้อง

๗๒ ถึงสามร้อยยอดเงอม
 เซลจะหลากกลมเห
 สามร้อยศิริเท
 ใจจะปล้ำสุคปล้ำ

๗๓ โคแดงนามທံင်ค້ാവ
 โคอาสน์นอิศรองค์
 พระมาคะอาขปลง
 สองจากพระเปนเจ้า

เกลานวล แน่งเอย
 ชิกเกล้า
 หอมหิน กุเอย
 กลิ่นกล้วไกลดม ฯ

แขวงปราน
 พืชอง
 หมองสิ่ง ไคแม่
 ำให้หาเวียม ฯ

จำเซล
 หาดขัว
 ทัยอก เล่าฤ
 เสน่ห็น้องหนักทรวง ฯ
 โคคง ไคฤ
 อยู่เกล้า
 ปลิตทเวษ ราพ่อ
 ช่วยให้คินสม ฯ

๗๔ แลลขั้ลลาคท่งท้อง

มลักเห็นหม่มฤค

หวงหาค่แนบนก

คิกเมือมาศมรห้าม

๗๕ นางทรายจามเรศรั

คือนชสงวนงามตน

ตายองตอยตายล

โถมแม่บาคตาย้อย

๗๖ ขุนพาลพยัคฆเกล้า

สารสี่สาวคชลี

ปวงสัตว์เพรียกไพโรศรี

สังเวชสมรมาเวิน

๗๗ เนอเบอเนเกล้า

ล่าแหล่งลิมเกลี้ยงวัน

ไพโรพฤกษ์เงียบเซี่ยบคัลย์

แสนสัตว์ชบเซาเวิน

ทิวพฤกษ์

ครันคร้าม

นชนาฏ เวียมเอย

พ่ห้ามหวงโถม ฯ

รักชน

แต่น้อย

ยวนเนตร นางเอย

อยู่พันฉันโต ฯ

พยัคฆ

ลอบเหลัน

สังวาส

พิเวินวายชม ฯ

หลายพรรค

แวะเวิน

โตกแม่

ช่วยรอนเวียมตรอม ฯ

๗๘ ๐ ลมลงโลมลาคนไม้

โยกขอกนาสาหา

รชยอรรำพิสดรา

พากลันกลายมาซ้อง

๗๙ ๐ หวลหอมการเกกเกลยง

อินทนิลคือแข่งคม

นมนางอัยชายนม

ปรางเปล่งเปรียขกึ่งแก้ม

๘๐ ๐ จำปาจำเปรียขเนื้อ

ศรีสุมาโดยพรพรรณ

ซ้องนางคดรัสายสัน

คือนุชสระสนานแก

๘๑ ๐ สาวหยุกหยุกอย่างซำ

รักใช้รักแรมรัก

นางแย้มจะยดพิศคร

ซ้องนกลันกลอยซ้องนชู

กฤษณา

กลันต้อง

ตากตรอก ลมญา

คำไม้หอมเหมื่อน ๗

เกลาผม เจ้าญา

เนตรแต้ม

นุชนาฏ พิเอย

ซ้องซำครววม ๗

นางสวรรค์ กุเอย

พิศแพ

สลายเซ่น

เกศแก้วกั้นไร ๗

หวังซัก ซวนแม่

สุกร

ญาพข พานเลย

ซ้องซำใจถวิล ๗

- ๘๒ ๐ ขานางนงภคาคยแพ้ว พิมเพลา นุชนา
 กลก่ลอมสองปลีเยาว์ ยাত্রเือง
 เล็บนางเล็บนชเขา ขอกิ่ง พัก
 หลงขคเล็บนางเปลือง ปลายเนอเรือมขนาง ฯ
- ๘๓ ๐ พยอมคิคเขาวแม่แย้ม ยินดี
 สี่เสี่ยคคือทรวงสี่ เลียคชอัน
 เซิงขันเล็กในที เซิงเกี้ยว กายแม่
 หัวคังวอนนางคือน เคียคแกล้งเปนนกล ฯ
- ๘๔ ๐ นกแก้วจับกิ่งแก้ว กอดคือน
 กลก่กอดแก้วนอน แนนอ
 นางกวักนกกวักจร จับกวัก ไกวมแม่
 หลงว่ากรนชเกอ กวักให้เรือมตาม ฯ
- ๘๕ ๐ นางนวลจับแมกไม้ นางนวล
 นวลนชแนบเรือมควรร คู้เคล้า
 เข็ญจวรรณจับวัลพวน พันโอบ ไม้แม่
 แลว่าวันกรแก้ว กอดค้อมเอววัน ฯ

๘๖	โนรีลีชาคัยม	รยัยแยง
	นกคมีนชมภูแสง	แสกผ้า
	ปนเปลกหนึ่งนางแปลง	สไบเปลียน
	เย็นห่มแสกสฟ้า	ผ้าเข้าเคยชม ฯ
๘๗	๐ แยกเท้าตามคู่เท้า	แยกสมร มาฤ
	ถามข่าวนกแหงจร	จับไม้
	สัควาสว่าวอน	วานหน้อย นกเอย
	บอกสมรเรียมให้ให้	ข่าวน้องมาแถลง ฯ
๘๘	๐ เสนาะเสียงสโนกร้อง	รงมวัน
	สาธิกามาขัน	เหยอขอน
	นางนกกระสรวญสันต์	สมเสพ
	คือนุชแนวโอยจู้ออน	แอบให้เรียมโลม ฯ
๘๙	๐ เรียมเมิลโมเวศเกล้า	โมรี
	นางมยุรยวนยี่	ยัวเข้า
	แขกโคมแม่มังศรี	เสาวภาคย์ กุเอย
	แลนกลอยนงเจ้า	พศนโตยยง ฯ

๘๐ ขกมาออกอ่าวน้ำ

นางข้เห็นเห็นขาง

ฉนมมาลย์ชวไมยปราง

คินหันหอมฟ้าเว้า

๘๑ นางรรมเยศร้าง

กตพิจากเจียรกา

ฤาหากแม่มาษา

มาแม่สำราญค้วย

๘๒ ขางสพานข่างพาคพน

ฤาสพานสุวรรณรอง

อ้าโคมแม่มาลลง

รอยร้อนเหลือข่าเข้า

๘๓ ขางสพานสพั้งพาคพน

รอยชวแดงชวลูราง

รฎกโคมแม่แยบขาง

ควรรแผ่แผ่นทองหุ้ม

นามนาง รมนา

เปล้าเศรั

สมรมิ่ง กุเอย

รณร้างอภิมย์ ๗

รรมยา

เมศม้วย

พิโยคหยอก เรียมฤา

พนอยนางรรมย์ ๗

สพานทอง

รับเจ้า

พิมพ์มาศ กุเอย

แยบเนอนพคุณ ๗

ทองข่าง ก้อนแฮ

ร้อนกลุ้ม

ขัวมาศ กุเอย

ท่อไว้หวังสังวน ๗

๘๔ เห็นมขามสาวข่าวตัน

สาวข่าวปลุกสำคัญ

เสมือเวียมร่วมรักขวัญ

สองประสิทธิ์สถิตย์อ้าง

๘๕ ยกมามาอกใหม่

ถึงที่นามละหาน

นชเฮยจักหาถาวร

อกแล้งชลแล้ง

๘๖ หมอนเจ้าเขาเทพไท

คึกคักเขนยอรอิง

เขนยทองทอศกกายพิง

นอนจะแนบเขนยข้าง

๘๗ ลองไนจักรจันแจ้ว

ชนี่รำโหยหาฉวี

ดวงเคียวเต็กแคตัว

จากสมรพิมาไท

เคียงกัน

คุสร่าง

เมื่องมิ่ง แม่ฤา

ปลุกไว้วักกลางใจ ฯ

ทรมาน

อู่แห่ง

ทากอก พี่แม่

อกแล้งลมมลาย ฯ

สถิตสิง

ร่วมร้าง

พลทวย ฤาแม่

ค้เนอเวียมถนอม ฯ

ใจรว ร้วแม่

ผ่าวไต้

ตกข่า ชฎแม่

แห่งห้องชนี่โหย ฯ

๙๘	รอยกรรมมาแย้งแก้ว	กัณฑ์กนธิ์ กุเอย
	ขวัญอยู่ยอชยาคน	ต่างร้าง
	ไอ้ดวงที่พยสุมณ	ทามาศ แม่เอย
	บุญพิสมสองสร้าง	จักสิ้นฤยง ๑
๙๙	ควิวควิวอกควากคว้าง	ลมลอย แลแม่
	ถอยแต่ใจจากถอย	ทัพช้า
	ทศทิศทอคคาคอย	ขวัญเนตร พี่เอย
	เอาสไบนุชค่างหน้า	แนบเนอแทนนาง ๑
๑๐๐	พระลบสรีวลีลาว	ไคลลา โลกเอย
	ทุกทิศชมวิมา	มิดแล้ว
	เนตรหนึ่งว่ายนภา	เพียงเมฆ
	เนตรหนึ่งตรวจไตรแผ้ว	แผ่นหล้าหาสมร ๑
๑๐๑	โพสลับโพเทพยไท้	เทพา พ่อฤ
	เอาพระโฆสผของยา	สวาทฐ์
	อาราธนพระเอยอา	รักษเร่ง ราพ่อ
	เชิญช่วยพาสมัคร	รสน้องแรมนาน ๑

๑๐๒ ลับยกษ์ลัษเี่ยวให้

ฤาษีพรพาดพา

ลัษหลังพลัษตา

รำฤกถันชเรน

๑๐๓ ยกมาเมืองแม่น้ำ

เมือง กัสถัญญกลสง

ชวัญเมืองอัยเมืองครอง

ฤาษีจากมาค่าง

๑๐๔ อัสสะเภพานิชไซ

ทกขพพนภตธา

จากสมรแม่เสมอมา

แลบเห็นหลังไธ

๑๐๕ หนองขั้วขงกชช้อย

ขั้วคังขั้วนชอวน

ตระขอกทิพผกาถวน

ภุมเรศแรมรสกลา

เวียมหา แม่ธา

แวะเว้น

แสนโยชน์

ร่วมรู้ในใจ ฯ

ใจหมอง

สวาท้วง

ใจเคว่า พิฤา

ขวยแล้วนางลิม ฯ

ใบคธา

เลือนโล

กลางสมุทรี

อกกว้างกลางวน ฯ

ชชวน ชนเอช

อ้อนน้ำ

กาเมศ กุเอช

กลัษฟ้ายาไฉน ฯ

๑๐๖ คีขรคีขเรคเงอม

แลเล่ห่ฉากเข็ชเนา

บางเพ็ชงแท่นผาเฉลา

กลหนิงเต็ชงนอน้อง

๑๐๗ ผาเฉยนำพเพ็ชง

คิอสุหว่ายโรยชล

สาครร่วมสรงสกันธ

ข้าแม่เอยจักอ้อน

๑๐๘ เคยปรุงประทีนแบ้ง

สรงสว่างใจสอง

จอกจันทน์จากจรงหมอง

พานใส่เสาวคนธตั้ง

๑๐๙ คันฉายคันฉ่องน้อย

จากจะลิมเสยสาข

โคกเสยสิ่งสำอาง

๑๓/07/2566
พกตรจะผกผงเงลา

งามเงา

คันห้อย

ฉล็กลวด ลายแซ

ม่านก้นกำบัง ฯ

ผอยฝน

ช่วยร้อน

ไก่อพิ แล้วแม่

ชายน้ำตาแทน ฯ

ปนลของ อบเอย

ครุ่นคริ่ง

ราแม่

แต่งให้ใครทา ฯ

เสนียคนาง พิเอย

สระเฝ้า

อายโอ้ ฤาแม่

เอยมแม่แม่มเกลคอบ ฯ

- ๑๑๐ ๐ หลักหลัดพลัดพรากแก้ว กานคา พ็เคย
 ลัวแต่ตัวเรียมมา ตกไว้
 ขวัญแขวนอยู่ขวัญตา ทุกเมื่อ
 เรียมรำไ้ฟ้าไ้แผ่นดินพร้องรำพรรณ ฯ
- ๑๑๑ ๐ ลงลู่แก่งท่มตัง โศกา
 แสนท่มดวงชลนา พพน
 กลิ่นโศกสุคอกอา ครุทเวษ วายเลย
 ซ้ำแต่สายเนตรลัน ดูบร้อนฤเย็น ฯ
- ๑๑๒ ๐ คุลาตอกให้ หาใคร
 นามจึงปรากฏใน แก่งน
 เจ็บจากฤเจ็บใจ เจ็บยิ่ง เจ็บฤ
 เจ็บข่มปานภูล ๑
 ลาศขันทรวงครวญ ฯ
- ๑๑๓ ๐ สงสัยควยแก่งแก้ว สงสาร
 จากสิ่งใดไทราน วันร้อง
 แก่งเกิดวิการตาล ๑
 เรียมก็โศกากร้อง ๑
 ๑๓/๐๗/๒๕๖๖ ๑
 ๑๑๔ ๐ คุจอก พ็ฤ
 แก่งแก้วกรรแสง ๑

๑๑๔	๑๑๕	๑๑๖	๑๑๗
๑๑๔	๑๑๕	๑๑๖	๑๑๗
๑๑๘	๑๑๙	๑๒๐	๑๒๑
๑๒๒	๑๒๓	๑๒๔	๑๒๕
๑๒๖	๑๒๗	๑๒๘	๑๒๙
๑๓๐	๑๓๑	๑๓๒	๑๓๓
๑๓๔	๑๓๕	๑๓๖	๑๓๗
๑๓๘	๑๓๙	๑๔๐	๑๔๑
๑๔๒	๑๔๓	๑๔๔	๑๔๕
๑๔๖	๑๔๗	๑๔๘	๑๔๙
๑๕๐	๑๕๑	๑๕๒	๑๕๓
๑๕๔	๑๕๕	๑๕๖	๑๕๗
๑๕๘	๑๕๙	๑๖๐	๑๖๑
๑๖๒	๑๖๓	๑๖๔	๑๖๕
๑๖๖	๑๖๗	๑๖๘	๑๖๙
๑๗๐	๑๗๑	๑๗๒	๑๗๓
๑๗๔	๑๗๕	๑๗๖	๑๗๗
๑๗๘	๑๗๙	๑๘๐	๑๘๑
๑๘๒	๑๘๓	๑๘๔	๑๘๕
๑๘๖	๑๘๗	๑๘๘	๑๘๙
๑๙๐	๑๙๑	๑๙๒	๑๙๓
๑๙๔	๑๙๕	๑๙๖	๑๙๗
๑๙๘	๑๙๙	๒๐๐	๒๐๑

๑๑๘ แสนคักแสนคาศตรชวริง แสนพิน มาแม่

สัดแต่เวทยากัน

ชีฟไว้

คักทรวงพิสคณจัญ

ใจชู โศกแม่

จักยทธยาใจไต้

ชีฟคว้นนางเคี้ยว ฯ

๑๑๙ รอยโฉมณชเปลี่ยนย่น

เปนทรวง พิญา

ญาแม่เปนมณควง

เนตรคว้ย

จับจิตศัพจรงทวง

เด็มทอษ รักแม่

คัยชีฟเกิดใหม่ม้วย

แผ่นหล้าฤลิม ฯ

๑๒๐ บวงเทพทกเถอนถ่า

มณทล ทวียเฮย

ยกแต่สองหัตถ์ถน

ต่างเขี้ย

ขอคินร่วมวิมล

มาโนช เวียมนา

แสกงสคัยโสตเหงัย

เงียบสันสคสวรค์ ฯ

๑๒๑ พินเนตรภวนาถคัง

ตารวัง ไตซา

พิกตรสแปคโสตพง

อินออ

กฤษณนิทรเลอหล้ง

นาคหลัย ญาพ่อ

สองพิโยคว่ารอ

เทพท้าวท่าเมิน ฯ

๑๒๒ นิทานนิเทศทั่ว

ทุเรศแรมสมรไท

แสนทวยเท่าไรไป

ปองประสยคัก้าง

๑๒๓ กำศรวณฺ์ศรีปราชญ์พร้อง

จากฯพาลกษณฺ์ฉาน

ทวาทศมาศสาร

ยกทักกลางเกศแก้ว

๑๒๔ ซาชาเยาวยอกข์

รอยว่อินทรพรหมสวรรค

เลือกลักษณฺ์ฉนฺ์

มอขมิ่งสมรมาแกล้ง

๑๒๕ คิคคลิ่งสาโรชสร้อย

ภูษเคนทรสำราญ

สระสวรรคณฺ์ราศนาน

สร้งเกษมสระสมรเพน

องค์โต กัก

ท่านร้าง

ปานอก พี่เอย

แต่ช้านานคิน ฯ

เพรงกาล

สวาทแล้ว

สามทวย ฤวิดแฮ

กิงรอินทรวงเรียม ฯ

โถมสวรรค พี่เอย

แยกแล้ง

เขนรป นุชฤา

พกลนใจตาย ฯ

เสาวมาลย์ แม่นา

แหล่งเหลน

โหล่นนาฏ เรียมเอย

ผงพาณณง ฯ

๑๒๖ เปรมปรางปรงรูปฟ้า

บุบญาางหอมหวน

โหมทีพยสัคนธควร

ถนอมนิเขามอนออย

๑๒๗ งอนวันทีพยอภัยอัน

กอดหนักเยียวออบพวง

ถนอมแฉยอันคือดวง

จากอกอกรวาชน

๑๒๘ แ่ววแ่ววเสาวนิกน้อง

สรวลกระซิกโลดผะวง

คล้ายคล้ายคำเนรหงส์

อ้าไซ้อรเรียมเศรำ

๑๒๙ พวงจาวเจ็ดแจ่มแก้ว

สุมเส่มอสมรรตน์

จำเรณูจำเราสวัสสิ

เล็งเลียบกินฟ้าแพ

ชรวอน ใจเอย

ละห้อย

จากพี่ เจียวแม่

จิตต์เจ้าจากไหน ฯ

ยันทรวง พี่แม่

พุ่มลน

ตราทิด พี่ญา

ชุ่มซ้าเป็นหนอง ฯ

นางทรง เลี้ยงญา

ว่าเจ้า

หาพี่ ญาแม่

ซบหน้ากรรแสง ฯ

จักรพรรดิ พี่เอย

แท่งแท

สังวาส

ภพนญาหา ฯ

13/07/2566

๑๓๐	๑	สาวสวรรค์เสปสวส์ศกถวน เทวินทร์	
		พรหมภักษทัพบถพน	งอกง้วน
		จักรพรรดิร่วมนาริน	รัตนาสน์
		สามเสปทพิพลาญลวัน	เล่หันองเวียมเกษม ๑.
๑๓๑	๑	จากเจ็บบึงโรคเร้า	ริงสกนธ
		แลสเบเลียดชคชนจน	อกค่าน
		ยาทาประทัยทน	ทานเทวษ ไค้ฤา
		แรงรักเหลือแรงต้าน	พิแพ้วแรงโรย ๑
๑๓๒	๑	ระคุระกำวร้อน	แดนไคโร
		ลามผ่าวพฤกษพรากโย	หล่นแล้ง
		ทรวงผ่าวเผาไฉน	ฉนาฏ เวียมเฮย
		ยงยงทินกรแจ้ง	จวยสันสุญกัลย์ ๑
๑๓๓	๑	นทิสส์มูทม้วย	หมคสาย
		คิมังคมังกรนาคผาย	ผากส์อน
		หยาดเหมพิรณหาย	เห็ตโลก แล้งแม่
		แรมวาคแล่นรอยรอน	ฤเภาเวียมทน ๑

๑๓๔ ๐ ๖๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖
 ๐ ๖๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖
 ๐ ๖๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖

โทรมสาครรณิศเพ็ญ

ชรมวทั้วทศเอียง

อกแผ่นกินฟ้าคล้า

๑๓๕ ๐ ๖๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖
 ๐ ๖๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖
 ๐ ๖๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖

พรายมณีเมฆดนาง

อัมพรอทรครวง

เสียงสุกเสียงฟ้าไซ้

๑๓๖ ๐ ๖๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖
 ๐ ๖๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖
 ๐ ๖๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖

อกพิเยอกเย็นใจ

พินฉนพิสตราไป

อุ้นอกคเคเลอเสียว

๑๓๗ ๐ ๖๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖
 ๐ ๖๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖
 ๐ ๖๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖

หนาวนอกรุมในควง

โคมแมนพิมลพวง

มอแม่วเตยวลา

หยาคเผดียง

เพ็ญหน้า

อากาศ

คัคลุ่มทรวงคีลย์ ๗

ชวานฉวาง

ล่อไหลล์

เวียมครำ ครอบญแม่

ครุ่นแค้นครวงต่าย ๗

หนาวโค เปรียบเลย

กอกเกยว

ปานกิง ครอบแม่

ชกนฉนางผงม ๗

ตากทรวง

จิตตชา

มาเลศ กอเย

ยงล้าลมพาน ๗

๑๓๘ ๕ เชียงอกเทอออกอ้าง
 เมรุชบสมุทรดินลง
 อากาศจักงานผจง
 โฉมแม่หยาดฟ้าแย้ม
 ๑๓๙ ๕ ตราขนกิรีขันธ์
 รักย์หายตราหาย
 สร้อยจันทระขาย
 ไฟแล่นกลางสัหล้า
 ๑๔๐ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕
 ๑๔๑ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕
 ๑๔๒ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕
 ๑๔๓ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕
 ๑๔๔ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕
 ๑๔๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕
 ๑๔๖ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕
 ๑๔๗ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕
 ๑๔๘ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕
 ๑๔๙ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕
 ๑๕๐ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕

ออกองค์ อรเอย
 เลขแต่้ม
 จาก พอญา
 อยู่ร้อยญาเห็น ๗
 ซากทลาย แดแม่
 หกฟ้า
 จากโลก ไปญา
 ห่อนล่างฮาลัย ๗
 แรมนวล นามูเอย
 ครันฟ้า
 แลนเสนห์ นชเอย
 ฟ้าพื้นภายหลัง ๗
 นรินทรอิน
 ว่าไว้
 เสิญเปลี่ยน แปลงพ่อ
 เลือกลิ้มคมตู่ ๗